

INAUGURACIÓ DEL III SALÓ DEL LLIBRE DE BARCELONA

Palau de la Fira de Barcelona, 21 de novembre de 2007

Per cloure aquest acte, em permetran que, més enllà d'agrair haver estat convidat a presidir-lo i lloar la molta i bona feina que ha fet possible aquesta tercera edició del Saló del Llibre de Barcelona, afegeixi una breu reflexió a les paraules, interessants paraules d'altra banda, que acabem d'escoltar.

Els llibres no es van quedar a Frankfurt. Frankfurt ha estat, aquest any, una fita important per al sector editorial del país i també per a la literatura catalana, però és evident també que queden moltes altres fites, moltes altres passes endavant que cal fer. Molta feina, doncs, que ens queda pendent, portes enfora, i tan important o més, portes endins.

Em sembla que va ser Unamuno que deia allò que al nostre país ens perd l'estètica. És a dir, sovint estem més preocupats pel que a fora diuen de nosaltres que no pas pel que som realment. I l'èxit de Frankfurt pot servir per a aquest exercici de descobrir-se portes endins, de guanyar espais en una Catalunya que de vegades sembla que ni acaba d'aixecar el cap per mirar el món, ni té cura de fixar-se en el que té més a prop.

En aquest sentit, aquest consolidat Saló del Llibre, que arriba a la tercera edició i que un any més tinc l'honor d'inaugurar, constitueix una aportació molt valuosa que permet posar en contacte els diferents actors que participen en la indústria del sector, que permet, en definitiva, apropar el llibre al públic destinatari del nostre país. Aquest contacte és necessari i evidencia la doble realitat d'un producte que és alhora indústria i cultura, que és alhora oci i negoci, que és alhora font de recursos i de coneixements.

Perquè no podem deixar de banda ni la destacada importància que el sector té, de manera directa i indirecta, en l'estructura econòmica i productiva del país, ni menys encara que els llibres són, encara avui, un vehicle fonamental de transmissió de coneixement, de comunicació, de formació, de vida, en definitiva.

Des d'aliment dels somnis dels més joves fins a refugi de reflexions en l'experiència, des de receptes que animen les cuines fins a diccionaris que ens ajuden a trobar la paraula adequada en cada moment, el llibre retroba avui dia el seu espai en aquest món de grans canvis que vivim i que protagonitzem.

Entre altres coses, perquè en aquesta anomenada revolució de les tecnologies de la informació i la comunicació, en aquesta era del coneixement i la informació, que massa vegades s'acaba convertint en la del desconeixement i la desinformació, en aquest context, es dona la paradoxa que un dels invents més antics, amb molts segles a l'esquena, es demostra al cap i a la fi insubstituïble, i és avui, més que mai, instrument del seu temps.

És portàtil, és seductor, és útil, no necessita bateries, ni cables ni espais amb wi-fi. És el llibre, un tresor per a les nostres vides i, alhora, un producte potent que arrossega molts llocs de treball, que genera molta activitat, que genera riquesa al nostre país i, a més, fa projecció d'aquest país al món.

És obvi, doncs, que cal que tots, des de les administracions, des de les institucions, des de la societat, en definitiva, com a país valorem com es mereix el que és, el que significa, el que ens ofereix, el que porta darrera seu el llibre que agafem amb les mans, que obrim, de què gaudim.

Diu un proverbi àrab que un llibre és com un jardí que es porta a la butxaca. Els recomano, els animo a visitar, doncs, aquest Saló ple de jardins, aquest tercer Saló del Llibre que avui obre les portes, i que des d'ara queda oficialment inaugurat.

Moltes gràcies.